

ת"פ 37919-02-23 (חיפה) - מדינת ישראל נ' מהראן אבאז'ה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37919-02-23 מדינת ישראל נ'
אבאז'ה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט גיל קרזבום

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים מהראן אבאז'ה
2.מוחמד כרים (עציר)

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) + 29 לחוק העונשין, עבירות בנשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיפים 144(ב)(רישא + סיפא) + 29 לחוק העונשין, וירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) + (2) + 29 לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונשים שיוטלו על הנאשמים.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. הנאשמים הינם חברים ובין הנאשם 1 למתלונן קיימת היכרות מוקדמת.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 24.01.23 בשעה 19:24 תכננו הנאשמים לפגוע במתלונן ולחבול במתלונן באמצעות נשק חם (להלן:"התוכנית"). לצורך קידום התוכנית, הצטיידו הנאשמים בקטנוע בצבע שחור מתוצרת חברת ימאהה מסוג TMAX ל.ז 56789001, הנמצא בבעלות נאל כיאל (להלן: "הקטנוע"), שתי קסדות שחורות, כפפות, מסיכת סקי בצבע שחור, אקדח חצי אוטומטי מסוג D.D.G, מודל C5, קליבר 9 מ"מ פאראבלום, מספר סידורי D106830 (להלן:"האקדח"), מחסנית תואמת לאקדח ובה 13 כדורים בקליבר 9 מ"מ (להלן: "המחסנית") ומחסנית תואמת נוספת ובה 16 כדורים בקליבר 9 מ"מ, אותם נשאו והובילו

עמוד 1

הנאשמים בלא רשות על פי דין.

במועד הנ"ל, נהג המתלונן ברכב מסוג יונדאי בצבע לבן (להלן: "הרכב") כשלצדו יושב חברו א.מ, זאת בסמוך למאפיית "נצרת" במג'דל כרום הממוקמת באזור מגורים. באותו הזמן ובהמשך לתכנית, הגיעו הנאשמים לאזור הזירה כשהם רכובים על הקטנוע, חובשים את הקסדות ומצוידים באקדח הטעון במחסנית ובמחסנית נוספת, והחלו לנסוע במקביל לרכב כאשר לפתע חסמו אותו באופן שהביא לעצירתו. נאשם 1 ירד מהקטנוע, ניגש אל הרכב תוך שהוא שולף את האקדח, פתח את דלת הנהג וירה לעבר פלג גופו התחתון של המתלונן לפחות 4 כדורים אשר פגעו ברגליו ובאזור חלציו, זאת עשה נאשם 1 בצוותא חדא עם נאשם 2 אשר המתין לו על הקטנוע. מיד לאחר מכן נמלטו הנאשמים מן הזירה על גבי הקטנוע ונסעו לכיוון כביש 85 שם פנו מערבה, הגיעו לאזור צומת "יאסיף" ופנו צפונה, שם הבחינה בהם ניידת משטרה שהחלה לנסוע בעקבותיהם. הנאשמים המשיכו בנסיעה צפונה עד אשר ירדו מהכביש ופנו לשביל עפר הנמצא צפונית לכפר ג'דידה - מכר ובהמשך עצרו את הקטנוע ואחד מהם ירד ממנו והטמין את האקדח מתחת סלע, והם המשיכו בנסיעה עד שבשלב מסוים ירדו מן הקטנוע, השאירו אותו בשביל העפר והסתתרו בתלולית עפר סמוכה. מיד לאחר מכן הגיעו השוטרים למקום ועצרו את הנאשמים.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלונן חבלות חמורות כמפורט להלן: 8 פצעי ירי באזור הגפיים התחתונות בשתי הרגליים ובשק האשכים כאשר המתלונן סבל מדימומים ונזקק לעירוי דם. בנוסף נגרמה למתלונן פגיעה בעורק פמורלי עמוק, וריד פמורלי ובאשך שמאל. המתלונן עבר ניתוחים ברגליו במהלך אשפוזו וכן ניתוח לכריתת אשך שמאל, ובעת הגעתו לבית החולים נשקפה סכנה לחייו והוא שהה באשפוז עד ליום 6.2.23.

תסקיר נפגע עבירה

4. מתסקיר נפגע העבירה עולה תמונת נזק חמורה ומורכבת ביותר הכוללת פגיעה משמעותית בתחומי חייו השונים. כתוצאה מהאירוע המתלונן מתקיים מקצבת נכות חלקית, מתמודד עם פגיעה פיזית ברגליו, נעזר בקביים, ומתמודד עם תחושות תמידיות של אימה ופחד. בנוסף לכאבים כרוניים אשר מאלצים אותו לעשות שימוש קבוע בטיפול תרופתי ובקנאביס רפואי. המתלונן מתמודד עם תחושות של חוסר משמעות וחוסר תקווה במישורים שונים לרבות בתחום התעסוקתי, החברתי והזוגי, ובפרט קיימת פגיעה בולטת בזהות הגברית שלו, והוא מטיל ספק ביכולתו לממש את רצונו להיות בעל ואב שיספק לילדיו ביטחון חומרי וקיומי, ויכולתו לקיים יחסים אינטימיים וזוגיים. הפגיעה החמורה והפתאומית, הביאה להרס קיצוני ולשינוי טוטאלי במסלול חייו ובתכניותיו לעתיד, והוא חווה תחושות של פגיעות, עצבנות, חוסר אונים, ייאוש ותסכול רב. המתלונן סובל מתסמינים פוסט טראומטיים, הכוללים התקפי זעם, קשיי שינה, חרדה, חוסר שקט, מחשבות טורדניות, נטייה לחשדנות כלפי הסובבים אותו, וקושי לחוות את תחושת הנינוחות שאפיינה את התנהלותו טרם הפגיעה. מישור נזק משמעותי נוסף, הוא אובדן תחושת הביטחון האישי וחוויה קבועה ומשתקת של איום ושל סכנה האורבת לפתחו בכל רגע נתון,

בליווי תחושות של חוסר מוגנות, הפקרת ביטחוננו האישי מעצם השתייכותנו לחברה הערבית, כאשר בחווייתנו אינו מסוגל לסמוך על גורמי אכיפת החוק. בנוסף נפגעו באופן קיצוני גם חוויית מסוגלותו האישית ויכולתו לפרנס את עצמו ולבנות את עתידו. שירות המבחן התרשם כי הפגיעה בתפקודו התעסוקתי, ברווחתו הכלכלית ויכולתו לממש את תכונותיו לחיים עצמאיים ולבניית מערכת משפחתית על יסודות חומריים מוצקים, מהוות כל אחת בפני עצמה תחום נזק נוסף. עוד עולה כי המתלונן פנה לטיפול פסיכיאטרי, ובמסמך מסכם צוין כי הוא מגלה תסמינים של הפרעה פוסט - טראומתית. עם זאת, בשל התמודדות עם נכות פיזית וכאבים תמידיים המתלונן מתקשה לאפשר לעצמו פניות לצורך השתלבות בטיפול נפשי ורגשי. עוד עולה מהתסקיר כי פגיעת הנאשמים בו גרמה לרגרסיה משמעותית בחייו והפכה אותו מאדם בעל שאיפות לעתיד טוב יותר, לאדם מוגבל וחוסר תקווה וחרף הזמן שחלף מאז פגיעת הנאשמים בו, הוא עדיין טרוד במצבו הבריאותי ובפגיעה הפיזית הקשה והחמורה, המשליכה כאמור על תחומי חייו השונים, והוא נותר עם חוויית בדידות. לאור תמונת הנזק הקשה והשלכותיה כמפורט לעיל, שירות המבחן סבר כי ראוי לפסוק למתלונן פיצוי כספי משמעותי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

5. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות. מהתסקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, ביטא חרטה, וניכר כי מבין כיום את חומרת מעשיו והשלכותיהם הרחבות עליו ועל סביבתו. בנוסף, הנאשם מכיר במעשיו ומביע אמפתיה לכאב והנזק שגרם למתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון אלטרנטיבות אחרות למעשיו וניכר כי מגיב גם כיום מתוך פחד ואיום. כגורמי סיכוי, שירות המבחן מנה את העובדה שמדובר בנאשם צעיר אשר גילה יכולות הסתגלות תקינות למסגרות לאורך חייו, בעל מערכות תמיכה משמעותיות בסביבתו, מודה במיוחס לו תוך גילוי חרטה על בחירותיו וגילוי ביטויי אמפתיה לכאב והנזק שגרם, וכיום מבין את חומרת מצבו ואת הצורך בעריכת שינוי מהותי באורחות חייו, ומגלה מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך טיפולי שיסייע לו לבחון התנהלותו ולרכוש כלים להתמודדות טובה יותר בהמשך חייו. כגורמי סיכון, שירות המבחן מציין את העובדה כי מדובר בנאשם צעיר הנמצא בשלבים הראשוניים של גיבוש זהותו, בעל מוקד שליטה חיצוני, מנהל קשרים עם גורמים עברייניים, וסיגל לעצמו דפוסים עברייניים של הסתרה וחוסר אמון בגורמי אכיפת החוק. במכלול הנסיבות, הוערך כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו במסגרת הקהילה, והומלץ לשלבו בתוכנית טיפולית במסגרת מאסרו.

ראיות לעונש מטעם הנאשם 2

6. הוגשו מכתב מאת מנכ"ל "פח הגליל מיזוג אוויר בע"מ" (נ1/2), מכתב מאת יו"ר ועד אנשי דת מוסלמים במשרד הפנים (נ2/2), מכתב מאת מנהל ב"ס תיכון טכנולוגי - מג'ד

לכרום (נ3/2), ומכתב מאת מנכ"ל המועצה מקומית מג'ד אל כרום (נ4/2).

7. העיד בפני מר סמיר כרים, אביו של הנאשם 2, על הקשיים והייסורים אותם הוא ומשפחתו עוברים מאז ביצוע העבירות. הצטער על ביצוע העבירות וציין כי מעשי הנאשם לא מאפיינים את אורחות חייה של משפחתו. הדגיש כי הנאשם מצטער על ביצוע העבירות וכי מעשיו לעולם לא יישנו. הבטיח כי ישקם את הנאשם, ידאג לספק לו פרנסה ועבודה ויביא לשינוי בחייו. עוד מסר כי שוררים יחסים טובים בין משפחתו לבין משפחת המתלונן, והם מתכוונים לערוך סולחה.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

8. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור, על חיי אדם, על שלמות הגוף, על שלטון החוק והסדר הציבורי. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה, כאשר המחוקק עצמו נרתם לכך באמצעות חקיקת עונשי מינימום, ובהתאם חייבת להינתן הבכורה לשיקולי גמול הרתעה והגנה על הציבור. המאשימה ביקשה לייחס חומרה יתרה לעובדה כי הנאשמים ביצעו את העבירות תוך שימוש בירי מנשק חם בתוך שטח עירוני ובסביבת בתי מגורים. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, טענה כי חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירות הוא זהה, גם אם היה זה הנאשם 1 שביצע בפועל את הירי. הנאשמים פעלו במסגרת תכנית עבריינית אחת. מדובר באירוע מתוכנן, הנאשמים תכננו לפגוע במתלונן בנחישות ובצורה מתוככמת, הם הגיעו לזירת האירוע כשהם מצוידים בקטנוע, קסדות, כפפות, מסיכת סקי, אקדח ומחסניות תואמות וכדורים. המאשימה הפנתה לנזק המשמעותי שנגרם למתלונן כעולה מכתב האישום המתוקן ומתסקיר נפגע העבירה, ולפוטנציאל הנזק הגבוה ביותר ושרק בנס לא נגרמו למתלונן חבלות קשות עוד יותר או מוות. המאשימה הוסיפה וציינה לחומרה את העובדה שלאחר ביצוע מעשיהם הנאשמים עצרו את הקטנוע, הטמינו את האקדח מתחת לסלע, ונמלטו מהמקום. עוד טענה כי מדובר בנאשמים בגירים, אשר בחרו בחירה מודעת, מושכלת, ומתוכננת לבצע את העבירות, הם הבינו את אשר הם עושים והפסול במעשיהם והשלכותיהם, ויכלו להימנע מביצוען, אולם הם לא עשו כן. עוד טענה כי הנאשמים אינם סובלים מלקויות כלשהן, אינם קרובים לשום סייג לאחריות הפלילית, הם לא היו במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיהם התגרות כזו או אחרת. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשמים בשלב מתקדם יחסית של פרשת התביעה, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, לגילם הצעיר, ולתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 ממנו עולה כי הוא מתקשה לבחון באופן כנה וגלוי את התנהלותו, וכי קיים סיכוי בינוני ברמת חומרה בינונית להישנות התנהגות אלימה בעתיד, ולהעדרה של המלצה טיפולית בעניינו. עוד ציינה כי אין מקום לסטות ממתחם העונש שייקבע בשל שיקולי שיקום שכן הנאשמים לא הצביעו על כך שהם השתקמו או שקיים סיכוי לכך.

המאשימה הפנתה לתסקיר נפגע העבירה ממנו עולה תמונת נזק הרס קיצוני והשלכות משמעותיות אשר צפויות להשפיע על המתלונן בכל מישורי החיים ולשינוי הטוטאלי שחל במסלול חייו, ואשר צפוי להשפיע עליו עוד שנים רבות. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית, וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות שנע בין 6 ל- 8 שנות מאסר בפועל, ולמקם את עונשם של הנאשמים ברף האמצעי של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשמים מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, ופיצוי נכבד לנפגע העבירה.

עיקר טיעוני הנאשם 1 לעונש

9. ב"כ הנאשם, הפנה ללקיחת האחריות, לעובדה שהנאשם מבין את חומרת מעשיו, ומגלה אמפטיה כלפי קורבן העבירה. ציין כי מדובר בנאשם צעיר, אשר נמצא בשלבים של גיבוש זהות עצמית, נעדר עבר פלילי, שזו לו הסתבכות הראשונה בפלילים, ועד לאירוע הנדון ניהל אורח חיים נורמטיבי ועבד לפרנסתו. הפנה לחלקים החיוביים בתסקיר שירות המבחן, וההמלצה לשלבו בתוכניות טיפוליות במסגרת הכלא. באשר למדיניות הענישה, ביקש לאבחן את פסיקת המאשימה, והפנה לפסיקה רלוונטית תוך התייחסות למספר גזר דין בעבירות דומות, וטען למתחם עונש הולם שנע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

10. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות, וציין כי הוא משמש כמפקד חוליה בכלא.

עיקר טיעוני הנאשם 2 לעונש

11. ב"כ הנאשם, הפנה לתיקון המשמעותי בכתב האישום, ללקיחת האחריות המלאה, ולהבעת החרטה. ציין כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי שזו לו הסתבכות הראשונה בפלילים.

הפנה לתקופה המשמעותית בה הנאשם עצור במעצר עד תום ההליכים, להתנהגותו החיובית בכלא, והיותו אסיר תומך. כן הפנה לעובדה כי בני משפחת הנאשם התנצלו בפני המתלונן, מתכוונים לערוך הליך סולחה, ובנו עבורו מסלול שיקומי. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הדגיש כי לא קיימת היכרות קודמת בין הנאשם 2 למתלונן ולמעשה לא ברור המניע לביצוע העבירות, וביקש לייחס לנאשם 2 אחריות פלילית ברף הנמוך כמבצע בצוותא מהטעם שלא ביצע את הירי, ועניינו קרוב לעבירת הסיוע. באשר למדיניות הענישה, חלק על המתחם לו טענה המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית וטען למתחם עונש הולם שמתחיל ב- 24 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

12. הנאשם 2 עצמו הביע רגשי אשם ואמפטיה כלפי קורבן העבירה. הביע רצון להשתקם ולערוך סולחה עם המתלונן.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

14. העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות נושאת בצידה עונש מרבי של עד 14 שנות מאסר. במעשיהם הנאשמים פגעו בשורה של ערכים חברתיים החיוניים לתפקודה של החברה והתפתחותה, לרבות, ביטחון, שלום, שלמות גופו וכבודו של האדם - זכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בה (ע"פ 6310/14 פלוני נ' מדינת ישראל). לא בכדי בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתן של עבירות האלימות בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד". ראה גם בש"פ 2453/05 מחמוד חטיב נ' מדינת ישראל, שם נאמר, בין היתר "האינטרס הציבורי מחייב, כי הזלזול בחיי אדם, הבא לידי ביטוי בקלות בה מוצא עצמו אדם קורבן למעשי אלימות העלולים להותירו נכה ואף להביא למותו, תגובה חריפה מצד כל גורמי האכיפה. . . השמירה על שלמות גופו של אדם וחיון, היא מהחשובות והמרכזיות שבתכליות העומדות בבסיס החוק הפלילי.", ובעבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר או חם בפרט אפנה לע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה שם נאמרו הדברים הבאים: "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעיתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף". ובמקום אחר נאמר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם יירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסברת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להיעשות גם באכיפה ובענישה קשה" (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל).

15. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הנשק הינם הצורך לשמור על חיי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה. בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניינן. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק וקבע עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח שם נאמר: **"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק.....ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן". ר' גם ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי**

לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' י. אלרון ברע"פ **5613/20 אלהוזייל** כדלהלן: **"לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".**

נסיבות ביצוע העבירות

16. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ **1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)**).

בכל הנוגע לעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות יש להביא בחשבון את מטרת המעשה והרקע לביצועו, אופן גרימת החבלה וחומרת החבלה והשלכותיה על קרבן העבירה.

17. למרבה הצער שימוש בנשק חם הפך לחזון נפרץ בפרט במגזר הערבי. מדובר בתופעה קשה, אכזרית וקטלנית, וחדשות לבקרים אנו מתבשרים על מותם של אזרחים תמימים, עוברי אורח שנקלעו לקו הירי. תעוזתם של העושים שימוש בנשק לצורך פתרון סכסוכים וביצוע עבירות, אינה יודעת גבול, ועל בתי המשפט לתרום את חלקם בהגנה על התושבים. המקרה הנדון ממחיש זאת היטב.

הרקע לביצוע העבירה לא פורט בעובדות כתב האישום, וגם לא במסגרת הטיעונים לעונש, אך אין בכך כי להוות נסיבה מקלה, ואין להניח בהקשר זה דבר וחצי דבר לטובת הנאשמים.

חלקם של הנאשמים באירוע הינו מלא ומוחלט. הנאשמים תכננו את האירוע, עטו מסכות וכפפות, נסעו בסמוך לרכב המתלונן וכאשר היו במקביל לרכבו, חסמו אותו וגרמו לעצירתו. הנאשם 1 ירד מהקטנוע בעוד נאשם 2 המתין לו, וירה במתלונן מספר יריות שפגעו ברגליו ובאזור חלציו. מדובר ב"מבצע פלילי" לכל דבר ועניין שהביא לפגיעה קשה במתלונן.

הנאשמים הינם בגירים, הם הבינו היטב את משמעות מעשיהם, ולא מתקיימת בעניינם כל קרבה לסייג לאחריות בפלילית. הנאשמים יכלו להימנע מביצוע המעשים בכל שלב, אך לא עשו כן. מעשיהם של הנאשמים בוצעו בצוותא, ואין מקום לאבחנה משמעותית ביניהם. עם זאת, יינתן משקל מסוים לעובדה כי הירי בפועל בוצע על ידי הנאשם 1 ולא על ידי הנאשם 2 שנותר על

הקטנוע.

חומרה נוספת יש לייחס לעובדה שהנאשמים נשאו והוביל את הנשק כשהוא טעון ועשו בו שימוש במקום שיש בו כדי לסכן חיי אדם, ורק במזל לא נפגעו עוברי אורח. עוד תצוין לחומרה העובדה כי הנאשמים נמלטו מהמקום ולא עמדו על תוצאות מעשיהם, ובהמשך הטמינו את האקדח, והייתה זו רק פעולתם הנחושה של השוטרים שהביאה לתפיסתם, ולאיתור הנשק.

18. תוצאות האירוע קשות ביותר. למתלונן נגרמו חבלות חמורות בדמות 8 פצעי ירי באזור הגפיים התחתונות בשתי הרגליים ובשק האשכים, פגיעה בעורק פמורלי עמוק, וריד פמורלי ובאשך שמאל. המתלונן אשר נשקפה סכנה לחייו נזקק לעירוי דם ועבר ניתוחים ברגליו וניתוח לכריתת אשך שמאל. מעשיהם של הנאשמים יכלו בנקל לגרום למתלונן לחבלות קשות עוד יותר, ואף להביא למותו.

כמפורט לעיל, תסקיר קורבן העבירה חושף תמונה קשה ביותר ועגומה בכל הנוגע להשלכות האירוע על המתלונן. ניתן ללמוד כי כמעט כל תחום בחייו של המתלונן נפגע באופן קשה, לרבות פגיעות פיזיות ייחודיות, פגיעה נפשית משמעותית, ופגיעות בתחום החברתי, והתעסוקתי. מדובר בפגיעות עמוקות ואנושות. כך גם אין להתעלם מהסבל והכאב שנגרמו למתלונן. בנוסף המתלונן חי בחרדה ופחד וחושש לחייו. מעשי הנאשמים שינו את חייו של המתלונן באופן דרמטי, ולמרבה הצער הוא צפוי לסבול ממעשי הנאשמים במשך שנים ארוכות וייתכן ועד סוף חייו, ויש לקוות שהליכי השיקום אותם הוא עובר וצפוי לעבור בעתיד יסייעו לו ליטול שליטה על חייו ולבנות את עתידו מחדש.

19. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ומצויה ברף חומרה גבוה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

20. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח ואח' הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות בנשק, על רקע סכסוך. באותו מקרה ירו הנאשמים 1 ו-2 יחד עם אחר לעבר המתלונן, שעמד ליד ביתו, מתוך רכב שבו נסעו ופגעו בבטנו התחתונה. נאשם 3 ירה באמצעות אקדח במקום אחר לעבר מתלונן נוסף ופגע בו בירך, ולאחר מכן ירה לעבר אנשים אחרים מבלי שפגע בהם. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל וערעור שכנגד נדחה (ע"פ 4439/19) ועל הנאשם 1 הוטלו 6 שנות מאסר תחת 50 חודשי מאסר שנגזרו על ידי בית המשפט המחוזי, על הנאשם 2 הוטלו 5 שנות מאסר תחת 42 חודשי מאסר, ועל הנאשם 3 הוטלו 3.5 שנות מאסר תחת 24 חודשי מאסר. בע"פ 1843/19 עמאש נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע

בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקה ונשיאה של נשק, בכך שירה מספר כדורים לעבר אדם עמו הוא היה מסוכסך ופגע בידו של ילד בן 10 שעמד בסמוך. נקבע מתחם עונש הולם בין 4 ועד 6 שנות מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 4.5 שנות מאסר. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1971/19 **אבו חוסיין נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק והובלתו שלא כדין. המערער, על רקע סכסוך כספי, ירה אל עבר המתלונן מספר כדורים, פגע בו בירך וגרם לו למספר פגיעות. נקבע מתחם עונש בין 3.5 ועד 6 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 9306/20 **מארון ברגות נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נשיאה והחזקה של נשק, בכך שירה תחילה באוויר, לאחר מכן ירה לעבר המתלונן שנפגע מרסיסי הקליע. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6817/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אימים ונשיאת נשק, בכך שהנאשם ירה במתלונן לאחר וויכוח באמצעות אקדח ולאחר שהמתלונן נפל מדמם הצמיד את האקדח לראשו ואיים עליו. למתלונן נגרמו 3 פצעי כניסה של קליע, שברים פתוחים ומרוסקים ברגל ופגיעות נוספות. נקבע מתחם החל מ-6 ועד ל-10 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 8 שנות מאסר. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו הועמד על 6.5 שנות מאסר. בע"פ 6865/22 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נשיאת נשק וירי באזור מגורים על רקע של וויכוח, בכך שהנאשם ירה לכיוון הקרקע, ולאחר מכן ירה לעבר רגליו של המתלונן מספר כדורים שפגעו ברגלו. כתוצאה מהאמור נגרמו למתלונן חבלות חמורות ופציעות. נקבע מתחם הנע בין 36-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו בין היתר 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל-48 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 8012/23 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק(נשיאה והובלה), אימים, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, בכך שהגיע המתלונן על רקע של וויכוח כספי, צפר לו, וכשזה יצא אל מחוץ לביתו, ירה בו מטווח קצר כדור שלא פגע בו ובהמשך התקרב ובהיותו צמוד אליו ירה לגופו של המתלונן אשר נפגע משלושה קליעים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 5-8 שנות מאסר לריצוי בפועל. על הנאשם הוטלו 5.5 שנות מאסר, והופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים במצטבר, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 71 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

21. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 16 חודשים ועד 8 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 28 חודשים ועד 5.5 שנות מאסר בפועל.
22. באי כוח הנאשמים הפנו למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 2.5 שנים ועד 6 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 30 ועד 42 חודשי מאסר בפועל.

23. העבירה החמורה ביותר המיוחסת לנאשמים הינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והיא נושאת בצידה עונש של עד 14 שנות מאסר. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאה והובלת נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), ובצידה של עבירה של ירי בנשק חם באזור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל גם במקרים בהם לא בוצע ירי. ר' ע"פ 5602/22 מ. **ישראל פלוני: "כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריא (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".**

24. האירוע הנדון מצוי כאמור ברף חומרה גבוה ביחס לפסיקה שפורטה לעיל, ובהתאם גם יקבע מתחם העונש ההולם.

25. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, תוצאות מעשי הנאשמים, הפגיעות הקשות שנגרמו למתלונן, והפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 70 חודשים ולא יעלה על 96 חודשים, ועונשים נלווים. וביחס לנאשם 2 מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 60 חודשים ולא יעלה על 90 חודשים ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

נאשם 1

26. לקולה אני מביא בחשבון את ההודאה בכתב האישום המתוקן; החיסכון בזמן שיפוטי הגם שנשמעו חלק מעדי התביעה; גילו הצעיר של הנאשם; נסיבותיו האישיות כעולה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה; החלקים החיוביים כמפורט בתסקיר, תקופת המעצר הארוכה בה הוא היה נתון מיום 24.01.23 עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר); העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, וכי מדובר במאסרו הראשון והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו. כן יינתן משקל לרצונו של הנאשם לעבור הליכי שיקום והמלצת

שירות המבחן בהקשר זה.

27. לחומרה יש להביא את קיומו של סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית מצד הנאשם בעתיד, כעולה מתסקיר שרות המבחן.

28. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נוכח כלל הנסיבות, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה ברף התחתון של המתחם.

נאשם 2

29. לקולה אני מביא בחשבון את ההודאה בכתב האישום המתוקן; החיסכון בזמן שיפוטי הגם שנשמעו חלק מעדי התביעה; גילו הצעיר של הנאשם; נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה; תקופת המעצר הארוכה בה הוא היה נתון מיום 24.01.23 עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר); העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי וכי מדובר במאסרו הראשון והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו. כן יינתן משקל לרצונו של הנאשם לעבור הליכי שיקום ולחזור למסלול חיים נורמטיבי, ולעובדה שלנאשם משפחה נורמטיבית שיכולה לתמוך בו במאמציו לשיקום, והמאמצים לעריכת סולחה בין הנאשם למתלונן ומשפחתו.

30. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נוכח כלל הנסיבות, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה ברף התחתון של המתחם.

31. לאור תקופת המאסר אותה הנאשמים עתידים לרצות, לא יוטל עליהם קנס כספי, מה בפרט שרכיב זה לא התבקש על ידי המאשימה.

32. בכל הנוגע לגובה הפיצוי שיוטל מובהר, שאין בו כדי ללמד על גובה הנזק שנגרם למתלונן, מדובר בפיצוי עונשי שבין מטרותיו גם הכרה בפגיעות שנגרמו למתלונן. עם זאת, נוכח עצמת הפגיעה במתלונן והשלכותיה, בדעתי להטיל על הנאשמים פיצוי כספי בסכום גבוה שיהיה בו גם כדי לסייע למתלונן בהליכי שיקומו.

33. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 70 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 24/01/23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 14 חודשים והתנאי הוא

עמוד 12

שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון או עבירות אלימות מסוג עוון או עבירת איומים וירשע בגינה.

הנאשם 1 ישלם למתלונן פיצוי כספי בסך 80,000 ₪ .

נאשם 2

אני גוזר על הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 60 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 24/01/23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון או עבירות אלימות מסוג עוון או עבירת איומים וירשע בגינה.

הנאשם 2 ישלם למתלונן פיצוי כספי בסך 60,000 ₪ .

סכומי הפיצוי שהוטלו על הנאשמים ישולמו עד ליום 01.04.25.

תשומת לב הנאשמים שיש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה תעדכן את המתלונן בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.